

POGROM (8) *sb m*

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

sg N pogrom (1). ◇ G pogromu (3). ◇ A pogrom (2). ◇ I pogrom(e)m (1). ◇ L pogromie (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

*Przebrana bitwa, klęska; spustoszenie, zadanie szkód; calamitas, clades, deletio exercitus ad unum, intemecinum bellum, internecio, occidio, strages Cn (8) : przifzedł doniego Woyth Chmielnicki ktorego z zona y zdziecmi zabrano á przitem mayetności ruchomey nadziefiac abo y wiecei Tifieci Koni ftada niemało/ nalayawłzi kazał dac fzełc Talerow/ wziął Nieborak po onem pogromie fzedł przepił zdoła Druzina *Paprup* G3.*

*pogrom czyj [= kto został pokonany; w tym: ai poss (1), G sb (1)] (2): *Strykron* 742; Toc to bel Krol [*Jagiello*] moźni i meźni/ wiedziano onim nawłzitke ftroni Swiata/ áto zonego pogromu Krzizakow. *Paprup* C2v.*

*Zwroty: »z pogromu uciekać, ubieźać« [szyk zmienny] (1:1): Witołd tym fmieley z Litwą nacieraiac [!] pomiełżanych rozerwał/ y rozgromił/ co obaczywłzy Koribut dodał koniowi ofstrog/ chcąc fię záchowác ná drugi raz do lepszego fzcześcia/ á ták w máley druźynie z pogromu vbieźał do Nowogrodka Siewierfkiego *Strykron* 497, 129.*

*»pogrom uczynić« [w tym: w kim (1)] [szyk zmienny] (2): Litewfkie woýłko wielkie do Polfki wciagnęło/ á zburzywłzy kuiawfkie Brzełcie/ Dobrzynfka y Łeczycką wołości/ ták wielki pogrom zábijaiac y w niewolą pędzác vczynili/ iż żaden prawdźiwie tego niemogł ofzácowác. *Strykron* 300, 305.*

*Przen (1) : Bieź chutko Woytowicze, wrácay fię do páná, By ná cię y ná grzbiet twoy nie fpadł pogrom z pukiem. *CiekPotr* 76.*

Synonimy: klęska, pokonanie, porażka.

*Cf **POGROMIENIE***